

ພຣະຄໍາພີດານເຢຣີ - ເລກທີ ສີສິບສາມ

ເປີດເຜີຍນັບສັນຍາລັກຂອງສົງຄົມນັກກຽດຊັງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ້າໃນຄໍາພະຍາກອນພຣະຄໍາພີ

Jeff Pippenger

2024-01-07

ການຊີ້ບອກຂອງໂປໂລວ່າ

ໂຣມນອກຮີດເປັນອຳນາດທີ່ຍື່ນຢັ້ງຕໍ່ແຫຼ່ງສັນຕະປາບາຈາກການຂຶ້ນສູ່ອຳນາດໃນປີ 538

ໄດ້ກາຍເປັນພະຍານຫຼັກຖານທີ່ William Miller ຮັບຮູ້ວ່າໄດ້ສະຖາປະນາ "ເຄື່ອງບູຊາປະຈຳວັນ,"

ໃນພຣະທໍາດານເຢຣີ ໃຫ້ໝາຍເຖິງຄວາມນອກຮີດ. ກອບແນວຄວາມຄິດຂອງ William Miller

ຕັ້ງຢູ່ເທິງອຳນາດສອງປະການທີ່ກົດໝາຍໃຫ້ເກີດຄວາມພິນາດ ຄື ຄວາມນອກຮີດ ແລະ ຕໍ່ມາຄື ລັດທິສັນຕະປາບາ.

ການຄົ້ນພົບທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງ Miller ເພື່ອສະໜັບສະໜູນກອບນັ້ນ ແມ່ນຄໍາພະຍາກອນຂອງໂປໂລໃນ 2

Thessalonians ບົດທີສອງ ທີ່ໂປໂລຊີວ່າ ການຍື່ນຢັ້ງຕໍ່ແຫຼ່ງສັນຕະປາບາ ອັນເກີດຈາກໂຣມນອກຮີດ

ຈະຖືກຍົກອອກໄປ ເພື່ອໃຫ້ "ຄົນແຫ່ງບາບ" ຖືກຕັ້ງໄວ້ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ,

ສະແດງຕົວເປັນຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າ.

ໃນພຣະທໍາດານເຢຣີ ສັນຍາລັກຂອງ "ການຖວາຍປະຈຳວັນ" ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງລັດທິນອກສາສະໜາ

ຍ່ອມຖືກຕິດຕາມດ້ວຍສັນຍາລັກຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາເສມໄປ ບໍ່ວ່າມັນຈະຖືກແທນຄວາມໝາຍເປັນ

"ການລ່ວງລະເມີດແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ້າ" ຫຼື "ສົງຄົມນັກກຽດຊັງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ້າ" ກໍຕາມ.

ແຕ່ໃນຄໍາເຕືອນຂອງພຣະຄຣິດຕໍ່ຄຣິສຕະຊົນທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບການລ່ວງແລະການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ

ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງສາມປີເຄຼີບັດແຕ່ ຄ.ສ. 66 ຫາ 70 ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງອ້າງເຖິງ

"ສົງຄົມນັກກຽດຊັງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ້າ ທີ່ດານເຢຣີຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ກຳໄວ້"

ເປັນໝາຍສຳລັບຄຣິສຕະຊົນທີ່ຢູ່ໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໃຫ້ຫຼົບໜີໃນທັນທີ. ປະຫວັດສາດຊີ້ບອກວ່າ

ໝາຍນັ້ນບໍ່ແມ່ນສັນຍາລັກຂອງໂຣມຂອງສັນຕະປາບາ ແຕ່ເປັນຂອງໂຣມນອກສາສະໜາ.

ຄົນສັດຊື່ຈະຕ້ອງຈຳໜ່າຍນັ້ນໃຫ້ໄດ້ ຫາກພວກເຂົາຈະຫຼີກພົ້ນການລ່ວງແລະການທຳລາຍ.

"ສົງຄົມນັກກຽດຊັງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ້າ ທີ່ດານເຢຣີຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ກຳໄວ້"

ເປັນສັນຍາລັກຂອງໂຣມນອກສາສະໜາ ຫຼື ໂຣມຂອງສັນຕະປາບາ?

ເຫດສະນັ້ນ ເມື່ອພວກທ່ານເຫັນສົງຄົມນັກກຽດຊັງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ້າ

ຊຶ່ງໄດ້ຖືກກຳໄວ້ໃນດານເຢຣີຜູ້ພະຍາກອນ ຕັ້ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ບໍລິເວນ, (ຜູ້ໃດອ່ານ ຂໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເຂົ້າໃຈ)

ເມື່ອນັ້ນ ໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຢູດາຫນີໄປຍັງພູເຂົາ; ຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງຫຼັງຄາເຮືອນ

ຢ່າລົງມາເພື່ອເອົາສິ່ງໃດອອກຈາກເຮືອນຂອງຕົນ; ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາ

ກໍຢ່າກັບຄືນໄປເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ. ວິບັດແກ່ພວກຍິງທີ່ຖືພາ

ແລະແກ່ພວກທີ່ກຳລັງໃຫນ້ນມືລຸກໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ! ແຕ່ຈົ່ງອະທິຖານວ່າ

ການຫລົບໜີຂອງພວກທ່ານຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນລະດູໜາວ ຫຼືໃນວັນຊະບາໂຕ; ເພາະເມື່ອນັ້ນ

ຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍມີມາບໍ່ແຕ່ຕົນໂລກຈົນເຖິງບັດນີ້ ແລະຈະບໍ່ມີອີກເລີຍ.

ແລະຖ້າວັນເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຖືກຫຍໍ້ໃຫ້ສັ້ນເຂົ້າ ກໍຈະບໍ່ມີມະນຸດຜູ້ໃດລອດພົ້ນໄດ້;

ແຕ່ເພາະເຫັນແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກຊົງເລືອກ ວັນເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກຫຍໍ້ໃຫ້ສັ້ນເຂົ້າ. ມັດທາຍ 24:15–22.

ຊົດເຕີ້ໄວທົ່ວໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ຄໍາເຕືອນນີ້ໄດ້ສຳເລັດລົງໃນປະຫວັດການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ຕັ້ງແຕ່

ຄ.ສ. 66 ຫາ 70, ແລະ ນາງໄດ້ລະບຸວ່າ ທຸງ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍປະຈຳກອງທັບໂຣມ

ແມ່ນເປັນໝາຍສັນຍານສຳລັບຄຣິສຕະຊົນທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມໃຫ້ຫຼົບໜີ. ດັ່ງນັ້ນ,

"ສົງຄົມນັກກຽດຊັງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ້າ, ຊຶ່ງດານເຢຣີຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ກຳໄວ້" ແມ່ນໂຣມນອກຮີດ ຫຼື

ແມ່ນໂຮມສັນຕະປາບາ ດັງທີ Miller ໄດ້ໃຊ້ເປັນພື້ນຖານໃນກອບການຕື່ຄວາມຂອງລາວ?

ວິນລຽມ ມິນເລີໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ເຂົ້າໃຈການບາກົດທັງສອງຂອງໂຮມ (ໂຮມນອກຮີດ ຕິດຕາມດ້ວຍໂຮມສັນຕະປາບາ), ແຕ່ດ້ວຍປະຫວັດສາດທີ່ທ່ານດຳລົງຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງພິຈາລະນາອານາຈັກທັງສອງນີ້ເປັນອານາຈັກດຽວ. ແລະແນ່ນອນ ພວກມັນແມ່ນອານາຈັກດຽວ, ແຕ່ໃນຂະນະດຽວກັນ ພວກມັນກໍເປັນຕົວແທນຂອງສອງອານາຈັກທີ່ສືບຕໍ່ກັນ. ດ້ວຍຖືກບັງຄັບໂດຍປະຫວັດສາດພະຍາກອນຂອງປີ 1798, ມິນເລີຈຳເປັນຕ້ອງກ່າວເຖິງໂຮມໂດຍຫຼັກແລ້ວເປັນອານາຈັກດຽວ. ໃນປີ 1798, ມິນເລີໄຊວິວ່າການສະເດັດມາຄົງທີ່ສອງຂອງພຣະຄຣິດຍັງອີກປະມານຊາວຫ້າປີຢູ່ຂ້າງໜ້າ. ທ່ານຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າໂຮມສັນຕະປາບາໄດ້ຮັບບາດແຜອັນເຖິງຕາຍໃນປີ 1798. ສຳລັບມິນເລີແລ້ວ ບໍ່ມີອານາຈັກໃດໆໃນໂລກອິນອີກທີ່ຈະຕິດຕາມຫຼັງໂຮມສັນຕະປາບາ, ເພາະວ່າພຣະຄຣິດກຳລັງຈະສະເດັດກັບຄືນມາ.

ໃນປະຫວັດສາດທີ່ມີ Miller ຢູ່ນັ້ນ, ລາວເຂົ້າໃຈວ່າຮູບບັນໃນ Daniel ບົດທີ 2 ເປັນຕົວແທນຂອງສີອານາຈັກໃນໂລກ, ເພາະນັ້ນແມ່ນສົງຄາມ Daniel ໄດ້ເປັນພະຍານໄວ້.

ແລະອານາຈັກທີ່ສິຈະແຂງແຮງດັ່ງເຫຼັກ; ເພາະເຫຼັກຍ່ອຍແຕກເປັນຊຸ້ນໆ ແລະພິຊິດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ; ແລະດັ່ງເຫຼັກທີ່ຍ່ອຍແຕກສົ່ງເຫຼົ້ານໍ້າໄຫຼໄຫຼນີ້, ອານາຈັກນັ້ນຈະຍ່ອຍແຕກເປັນຊຸ້ນໆ ແລະບົດຂະອື້. ແລະເພາະທ່ານໄດ້ເຫັນຕົນ ແລະນິວຕົນ, ສ່ວນໜຶ່ງເປັນດິນເຜົາຂອງຊ່າງບັນ ແລະອີກສ່ວນໜຶ່ງເປັນເຫຼັກ, ອານາຈັກນັ້ນຈະຖືກແບ່ງອອກ; ແຕ່ໃນນັ້ນຈະຍັງມີກຳລັງແຫຼ່ງເຫຼັກຢູ່, ເພາະທ່ານໄດ້ເຫັນເຫຼັກບັນກັບດິນເຫຼ້ນໆ. ດານີເອນ 2:40, 41.

ມິນເລີໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າມີພຽງສີອານາຈັກເທົ່ານັ້ນ, ແລະອານາຈັກທີ່ສິຈະແຂງອັນສຸດທ້າຍນັ້ນຄືໂຮມ, ຊຶ່ງລາວຮູ້ຈາກປະຫວັດສາດວ່າແມ່ນໂຮມນອກຮີດ ຕາມດ້ວຍໂຮມພາຍໃຕ້ສັນຕະປາບາ. ສຳລັບມິນເລີ, ອານາຈັກທີ່ສິຈະແຂງ, ສອດຄ້ອງກັບຖ້ອຍຄຳຂອງດານີເອນ, ແມ່ນ "ຖືກແບ່ງອອກ," ແຕ່ສຳລັບມິນເລີ ການແບ່ງອອກນັ້ນພຽງແຕ່ສະແດງເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງດ້ານຕົວອັກສອນແລະດ້ານຜ່າຍວິນຍານຂອງອານາຈັກໂຮມ. ລາວເຂົ້າໃຈຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວຍັງຈຳກັດ.

ມິນເລີບໍ່ໄດ້ເຫັນວ່າ ການແບ່ງລະຫວ່າງໂຮມນອກຮີດ ແລະ ໂຮມສັນຕະປາບາ ແມ່ນຕັ້ງຢູ່ເທິງການແບ່ງແຍກທີ່ໄປໄລ່ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາເພື່ອໃຫ້ເຫັນ. ໄປໄລ່ (ແລະ ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ) ໄດ້ຊີ້ວ່າ ໃນຊ່ວງເວລາຂອງກາງແຂນ ສົງຄາມເປັນຕົວຈິງຕາມຕົວອັກສອນ ຈະຕ້ອງປ່ຽນຜ່ານໄປສູ່ຜ່າຍຜ່າຍວິນຍານ. ບາດສະຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນ ມິນເລີຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຍອມຮັບວ່າ ໂຮມໂດຍພື້ນຖານແລ້ວເປັນອານາຈັກດຽວ ແຕ່ມີສອງຂັ້ນຕອນ. ແລະແນ່ນອນ ລາວກໍຖືກຕ້ອງ (ແຕ່ຈຳກັດ). ລາວບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າ ໂຮມຜ່າຍວິນຍານ ໄດ້ຖືກແທນດ້ວຍບາບີໂລນຕາມຕົວອັກສອນ; ເພາະວ່າ ໂຮມຜ່າຍວິນຍານ (ອຳນາດສັນຕະປາບາ) ກໍແມ່ນບາບີໂລນຜ່າຍວິນຍານເຊັ່ນກັນ.

ບາບີໂລນຕາມຄວາມໝາຍຕົວອັກສອນ ໃນຖານະເປັນອານາຈັກທຳອິດໃນສີອານາຈັກໃນດານີເອນ ບົດ 2 ຍ່ອມເປັນແບບຂອງອານາຈັກທີ່ສິຈະແຂງອັນທຳອິດຍ່ອມເປັນແບບຂອງອັນສຸດທ້າຍສະເໝີ. ໂຮມນອກຮີດເຄີຍຖືກເຮັດໃຫ້ປະກົດໂດຍບາບີໂລນ, ແຕ່ທັງໂຮມນອກຮີດແລະບາບີໂລນຕ່າງກໍເປັນແບບຂອງໂຮມຜ່າຍວິນຍານ (ລະບົບພະສັນຕະປາບາ). ດັ່ງນັ້ນ ລະບົບພະສັນຕະປາບາຈຶ່ງເປັນອານາຈັກທີ່ສິຈະແຂງ ແລະມັນຖືກນຳສະເໜີໂດຍບາບີໂລນ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນພື້ນຖານປະການໜຶ່ງທີ່ Sister White ນຳການເປັນຊະເລີຍຂອງອິດສະຣາເອນຕາມຄວາມໝາຍຕົວອັກສອນໃນບາບີໂລນເປັນເວລາຈັດສົບປີ ມາບຽບທຽບກັບການເປັນຊະເລີຍຂອງອິດສະຣາເອນຜ່າຍວິນຍານໃນບາບີໂລນຜ່າຍວິນຍານເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ.

“ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຢ່າງແທ້ຈິງຕະຫຼອດໄລຍະຍາວນານແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງຢ່າງບໍ່ຜ່ອນຄາຍນີ້ ເໝືອນດັ່ງພວກລູກຫຼານອິສະຣາເອນທີ່ຖືກກັກເປັນຊະເລີຍຢູ່ໃນບາບີລອນໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການເປັນລະເທດ.”
Prophets and Kings, 714.

ດັ່ງນັ້ນ ມົນເລີ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ມີບັນຫາໃດໆໃນການໃຊ້ການສຳເລັດຜົນຂອງຄຳພະຍາກອນສະຫຼັບກັນລະຫວ່າງສົງທິລະບຸ, ເຖິງໂຣມນອກສາສະໜາຢ່າງຈຳເພາະກວ່າ ກັບໂຣມພາຍໃຕ້ອຳນາດສັນຕະປາປາ.
ພວກເຮົາຈະຍົກຕົວຢ່າງຂອງເລື່ອງນີ້ໃນຂະນະທີ່ດຳເນີນຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າ ມົນເລີ
ເບິ່ງໂຣມນອກສາສະໜາແລະໂຣມພາຍໃຕ້ອຳນາດສັນຕະປາປາເປັນອານາຈັກດຽວກັນ,
ພວກເຮົາກໍສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າເປັນຫຍັງ ມົນເລີ ຈຶ່ງບໍ່ມີບັນຫາທິພຣະເຢຊູຊົງອ້າງເຖິງ
“ສົງທິຫຼ້າກຽດຊັງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ້າ ທີ່ດານເຮັດຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ກ່າວໄວ້,”
ໃນຖານະເປັນການສຳເລັດຜົນຂອງໂຣມນອກສາສະໜາ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຍັງເຂົ້າໃຈວ່າຖ້ອຍຄຳ
“ສົງທິຫຼ້າກຽດຊັງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ້າ” ໃນພຣະທຳດານເຮັດ
ເປັນສັນຍະລັກຂອງໂຣມພາຍໃຕ້ອຳນາດສັນຕະປາປາ. ມົນເລີ
ບໍ່ສາມາດເຫັນອຳນາດທັງສາມທຶກໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເປົ້າ, ແລະດ້ວຍເຫດນີ້
ໂຄງຮ່າງຄຳພະຍາກອນຂອງລາວຈຶ່ງມີຂອບເຂດຈຳກັດ ແຕ່ກໍຖືກຕ້ອງ.

ແຕ່ເຮົາຈະເຂົ້າໃຈຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງຂອງການສຳເລັດຕາມປະຫວັດສາດໃນ ຄ.ສ. 66 ໄດ້ແນວໃດ,
ເມື່ອໂຣມນອກສາສະໜາໄດ້ຕັ້ງທຸກມາດຕະຖານຂອງຕົນໄວ້ໃນບໍລິເວນອັນສັກສິດຂອງພຣະວິຫານ
ອັນເປັນການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຣິດ? “ສົງອັນຫຼ້າກຽດຊັງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ້າ,
ຊຶ່ງດານເຮັດຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ກ່າວໄວ້,” ແມ່ນສັນຍາລັກຂອງໂຣມນອກສາສະໜາ ຫຼືໂຣມສັນຕະປາປາ?
ຄຳຕອບຕໍ່ບັນຫານັ້ນຄ່ອນຂ້າງງ່າຍ ເມື່ອທ່ານຮັບຮູ້ອຳນາດສາມປະການທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເປົ້າມາ,
ແທນທີ່ຈະເປັນສອງ. ເຮົາຄວນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄຳອະທິບາຍຂອງ Sister White
ກ່ຽວກັບການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຣິດເຮືອງການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ.

ໃນການຫຼົວຢ້ວຍໄດ້ຕອກພຣະຄຣິດໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນນັ້ນ
ໄດ້ມີຄວາມພິນາດຂອງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມລວມຢູ່ດ້ວຍ.
ໄລຫົດທີ່ຖືກຫຼັ່ງອອກເທິງຄາລະວາລີເປັນນ້ຳໜັກທີ່ຖ່ວງພວກເຂົາໃຫ້ຈົມລົງສູ່ຄວາມພິນາດ
ທັງໃນໂລກນີ້ແລະໃນໂລກທີ່ຈະມາ. ດັ່ງນັ້ນກໍຈະເປັນໃນວັນສຸດທ້າຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ເມື່ອການພິພາກສາຈະຕົກລົງເທິງບັນດາຜູ້ປະຕິເສດພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະຄຣິດ
ສົນທິແຫ່ງການສະດູຂອງພວກເຂົາ ໃນເວລານັ້ນຈະບາກົດແກ່ພວກເຂົາດັ່ງພວກເຂົາແຫ່ງການແກ້ເຄື້ນ.
ສະຫງ່າລາສີແຫ່ງພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເປັນຊີວິດແກ່ຄົນຊອບທຳ ຈະເປັນໄພທີ່ຜົນຜານແກ່ຄົນອະທຳ.
ເພາະຄວາມຮັກທີ່ຖືກປະຕິເສດ ເພາະພຣະຄຸນທີ່ຖືກດູໝືນ ຄົນບາບຈະຖືກທຳລາຍ.

“ໂດຍອຸປະມານຫຼາຍປະການ ແລະ ຄຳເຕືອນຊ້າງ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ
ຜົນທີ່ຈະບັງເກີດແກ່ຊາວຢິວ ຈາກການປະຕິເສດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຢ່າງໃດ. ໃນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້
ພຣະອົງກຳລັງຕັດກັບຄືນທັງປວງໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ
ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຮັບພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ຖ້ຳຂອງຕົນ. ຄຳເຕືອນທຸກຂໍ້ອະໄພໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາ.
ພຣະວິຫານທີ່ຖືກລົບຫຼົ້ ບຸດຊາຍຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຜັງ, ຊາວສວນເຊົ້າຜູ້ຈອມບອມ, ບັນດາຊ່າງກຳຜູ້ເບິ່ງໜຶ້ນ,
ລ້ວນມີຄູ່ຂະໜານຂອງມັນຢູ່ໃນປະສົບການຂອງຄົນບາບທຸກຄົນ. ຖ້າເຂົາບໍ່ກັບໃຈ
ຄຳພິພາກສາອັນທີ່ສົງເຫຼົ້ານັ້ນໄດ້ລ້າງບອກໄວ້ ຈະເປັນຂອງເຂົາ.” The Desire of Ages, 600.

ເມື່ອໂບໂລໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງການປ່ຽນຜ່ານຈາກສົງທິເປັນຕົວອັກສອນໄປສູ່ສົງທິເປັນຜ່າຍວິນຍານ,
ທ່ານໄດ້ຊີ້ວ່າການນັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາຂອງໄມ້ກ້າງແຂນ,
ແລະຄວນສັງເກດວ່າການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມນັ້ນຖືກເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບໄມ້ກ້າງແຂນ.

ການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມຕາມຕົວອັກສອນ

ຊຶ່ງໄດ້ຖືກກະທຳສຳເລັດເປັນຄັ້ງທຳອິດໂດຍບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນ

ກໄດ້ຖືກກະທຳສຳເລັດເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍໂດຍໂຮມຕາມຕົວອັກສອນ,

ເພາະພຣະເຢຊູຊົງເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດຈົບດ້ວຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ສະເໝີ. ການຢຽບຢຳສະຖານບໍລິສຸດ

ແລະພົນໄຟ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນກັບອຳນາດນອກສາສະໜາຂອງບາບໂລນ,

ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງກັບອຳນາດນອກສາສະໜາຂອງໂຮມ.

ການຢຽບຢຳລົງຂອງເຢຣູຊາເລັມຜ່າຍວິນຍານໄດ້ຖືກກະທຳໂດຍໂຮມສັນຕະປາປາ,

ແລະທັງສອງໄລຍະເວລາແຫ່ງການຢຽບຢຳລົງນັ້ນ (ທັງຕາມຕົວອັກສອນ ແລະ ຜ່າຍວິນຍານ) ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງ

ໜ້າເຖິງການຢຽບຢຳປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍອຳນາດແຫ່ງການທຳໃຫ້ຮ້າງເປົ້າປະການທີສາມ,

ຊຶ່ງໃນແງ່ຂອງໂຮມແລ້ວ ຖືກເອີ້ນວ່າ ໂຮມສະໄໝໃໝ່.

ມີອຳນາດແຫ່ງການເຮັດໃຫ້ຮ້າງເປົ້າຢູ່ສາມປະການ ຊຶ່ງແຕ່ລະປະການລ້ວນຂົມເຫງ່ຍປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ມີມັງກອນແຫ່ງລັດທິນອກຮີດ, ຕາມມາດຕ້ວຍສັດຮ້າຍຈາກທະເລແຫ່ງຄາໂຕລິກ,

ແລະຕ່ຳຈາກນັ້ນແມ່ນສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນແຫ່ງສະຫະລັດອາເມຣິກາ (ຜູ້ໄພະຍາກອນປອມ).

ລັດທິນອກຮີດໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍອຳນາດນອກຮີດຫຼາຍປະການ

ທີ່ໄດ້ຢຽບຢຳອິສະຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນ. ຈາກນັ້ນ

ລະບົບສັນຕະປາປາໄດ້ຢຽບຢຳອິສະຣາເອນຜ່າຍວິນຍານເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ ຄືຈາກ 538 ຫາ

1798. ສະຫະພາບສາມປະການຂອງມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະຜູ້ໄພະຍາກອນປອມ ຄືໂຮມສະໄໝໃໝ່

ແລະມັນຍັງຢຽບຢຳປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນລະຫວ່າງ "ຊົ່ວໂມງ" ແຫ່ງວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ອຳນາດແຫ່ງການເຮັດໃຫ້ຮ້າງເປົ້າທັງສາມປະການ ຄືມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະຜູ້ໄພະຍາກອນປອມ

ຍັງຖືກເປັນຕົວແທນອີກດ້ວຍວ່າເປັນ ໂຮມນອກຮີດ, ໂຮມສັນຕະປາປາ ແລະໂຮມສະໄໝໃໝ່.

ໃນແງ່ຂອງພຣະນິມິດ ບົດທີ 17, ຄວາມເປັນຕ່າງສາສະໜາແມ່ນກະສັດສີ່ງທຳອິດ,

ກະສັດສີ່ງທີຫ້າແມ່ນລະບົບສັນຕະປາປາ, ແລະກະສັດສີ່ງທີຫົກ, ທິດິຈັດ ແລະທິດິເປດ

ແມ່ນສະຫະພາບສາມປະການຂອງໂຮມສະໄໝໃໝ່.

ແລະຍັງມີກະສັດເຈດຕິນ: ຫ້ອງໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ແລະອົງໜຶ່ງກໍ່ມີຢູ່ ແລະອີກອົງໜຶ່ງຍັງບໍ່ທັນມາ;

ແລະເມື່ອອົງນັ້ນມາແລ້ວ, ທ່ານຈະຕ້ອງດຳລົງຢູ່ຊົ່ວຂະນະໜຶ່ງ. ແລະສັດຮ້າຍທິດິເອີມີຢູ່ ແລະບັດນີ້ມີ,

ມັນນັ້ນແຫຼະເປັນອົງທິດິເປດ, ແລະເປັນຈາກເຈດຕິນນັ້ນ, ແລະມຸ່ງໄປສູ່ຄວາມພິນາດ. ພຣະນິມິດ 17:10, 11.

ໃນແງ່ຂອງດານເຮອນ ບົດທີສອງ, ຄວາມເປັນນອກສາສະໜາໝາຍເຖິງອານາຈັກທັງສີ່

ຕັ້ງແຕ່ບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນໄປຈົນເຖິງໂຮມຕາມຕົວອັກສອນ.

ບາບໂລນຜ່າຍວິນຍານແມ່ນລະບົບສັນຕະປາປາ (ຫົວທອງຄຳ), ແລະສະຫະພັນສາມຜ່າຍຂອງພະຍານາກ,

ສັດຮ້າຍ, ແລະຜູ້ໄພະຍາກອນປອມ (ໂຮມສະໄໝໃໝ່),

ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສະຫະພັນສາມຜ່າຍຂອງມິດ-ເປໂຊຍຜ່າຍວິນຍານ, ເກຣັກຜ່າຍວິນຍານ,

ແລະໂຮມຜ່າຍວິນຍານ (ບາດແຜອັນເຖິງຕາຍຂອງມັນໄດ້ຮັບການຮັກສາ).

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງ "ສິ່ງອັນໜ້າຊັງແຫ່ງຄວາມພິນາດ ທິດານເຮອນຜູ້ໄພະຍາກອນໄດ້ກ່າວໄວ້,"

ພຣະອົງກ່າວລົງຊື່ໃຫ້ເຫັນ "ໝາຍສຳຄັນ" ອັນໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ

ທິດິຮິດຕຽນຈຳເປັນຕ້ອງຈຳແນກໃຫ້ອອກໃນໂຮມທັງສາມຍຸກ. ໂຮມນອກສາສະໜາ, ໂຮມສັນຕະປາປາ ແລະ

ໂຮມສະໄໝໃໝ່ ລ້ວນແຕ່ຂົມເຫງ່ຍປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ການຂົມເຫງ່ຍນັ້ນ ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ

ຖືກແທນຄວາມໝາຍໄວ້ເປັນການຢຽບຢຳສະຖານບໍລິສຸດ ແລະ ກອງທັບ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທານຄຳເຕືອນເຖິງການເຂົ້າໃກ້ຂອງການຂົມເຫງ່ຍນັ້ນ

ສຳລັບແຕ່ລະໜຶ່ງໃນສາມຊ່ວງແຫ່ງການຂົມເຫງ່ຍ. ເມື່ອ "ໝາຍສຳຄັນ" ແຫ່ງອຳນາດຂອງໂຮມ

ຖືກຕັ້ງໄວ້ພາຍໃນສະຖານບໍລິສຸດ, ເວລາທີ່ຈະໜີອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມກໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.
ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ໃຊ້ສຳນວນຂອງການເຮັດວຽກວ່າ “ສັງຄົມໜ້າຊົງແຫ່ງຄວາມພິນາດ”
ເປັນສັນຍາລັກຂອງອຳນາດຜ່າຍໂລກ,
ແຕ່ເປັນສັນຍາລັກຂອງໝາຍສຳຄັນທີ່ຄຣິສຕຽນຈຳເປັນຕ້ອງຈື່ຈຳແນກໃຫ້ອອກ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດແກ່ສາວົກທີ່ກຳລັງຟັງຢູ່ເຖິງການພິພາກສາທັງຫຼາຍທີ່ຈະຕົກລົງເທິງອິດສະຣາເອນຜູ້ທີ່ຫັນ
ຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອ ແລະໂດຍສະເພາະ ເຖິງການແກ້ໄຂອັນຊອບທຳທີ່ຈະມາເຖິງພວກເຂົາ
ເນື່ອງຈາກການປະຕິເສດ ແລະການຕອກກາງແຂນພຣະເມຊີອາ.
ໝາຍສຳຄັນອັນແຈ້ງຊັດຈະມາກ່ອນຈຸດຈົບອັນນຳສະພາບກົວນັ້ນ.
ຊົ່ວໂມງອັນໜ້າຫວາດຫວັ້ນຈະມາຢ່າງກະທັນຫັນ ແລະວ່ອງໄວ.
ແລະພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດໄດ້ຕົວຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງວ່າ: ‘ເຫດສະນັ້ນ
ເມື່ອພວກທ່ານເຫັນສັງຄົມໜ້າຊົງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ້າ ທີ່ດ້ານເຮືອນຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ກ່າວໄວ້
ຕັ້ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ, (ຜູ້ໃດອ່ານກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເຂົ້າໃຈ:) ເມື່ອນັ້ນ
ໃຫ້ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຢູເຊດຍໜ້າໄປຢູ່ພຣະເຂົາ.’ ມັດທາຍ 24:15, 16; ລູກ 21:20, 21.
ເມື່ອທຽບສັນຍາລັກອັນເປັນຮູບເຄົ້າລົບຮູບບົນຂອງຊາວໂຮມັນຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໃນພື້ນດິນອັນບໍລິສຸດ
ຊຶ່ງກົນອານາເຂດອອກໄປຫຼາຍພວກລອງນອກກຳແພງເມືອງ
ເມື່ອນັ້ນບັນດາຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດຈະຕ້ອງຫາຄວາມປອດໄພໂດຍການຫຼົບໜີ.
ເມື່ອເຫັນໝາຍເຕືອນແລ້ວ ບັນດາຜູ້ທີ່ປົກປ້ອງຈະຫຼົບພົ້ນຕ້ອງບໍ່ຊັກຊ້າເລີຍ. ທົ່ວແຜ່ນດິນຢູເຊດຍ
ຕະຫຼອດຈົນເຖິງໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມເອງ ສັນຍານໃຫ້ຫຼົບໜີນັ້ນຕ້ອງຖືກເຊື່ອຟັງໃນທັນທີ.
ຜູ້ໃດທີ່ບັງເອີນຢູ່ເທິງຫຼັງຄາເຮືອນ ກໍຢ່າລົງໄປໃນເຮືອນຂອງຕົນ
ແມ່ນແຕ່ເພື່ອຈະໄປເອົາສິ່ງຂອງອັນມີຄ່າທີ່ສຸດຂອງຕົນ. ຜູ້ທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ໃນທົ່ງນາຫຼືສວນອະງຸ່ນ
ກໍຢ່າເສຍເວລາກັບຄືນໄປເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຊື້ນອກທີ່ໄດ້ວາງໄວ້
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຕາກແດດເຮັດງານຢູ່ໃນຄວາມຮ້ອນຂອງກາງວັນ.
ພວກເຂົາຕ້ອງບໍ່ລັງເລແມ່ນແຕ່ຊົ່ວຂະນະດຽວ
ຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະຖືກພົວພັນເຂົ້າໃນການທຳລາຍລ້າງທົ່ວໄປນັ້ນ.” The Great Controversy, 25.

ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນ ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ລະບຸ, “ສັງຄົມເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊົງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ້າ” ວ່າເປັນ
“ໝາຍສຳຄັນທີ່ບໍ່ອາດຜິດພາດໄດ້” ຊຶ່ງໄດ້ຖືກແທນໂດຍ “ທຸກເຄື່ອງໝາຍຮູບເຄົ້າລົບຂອງຊາວໂຮມັນ”
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງ “ຂຶ້ນໃນພື້ນທີ່ບໍລິສຸດ” ຂອງພຣະວິຫານ. ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງໃຊ້
“ສັງຄົມເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊົງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ້າ” ເພື່ອເປັນຕົວແທນຂອງອຳນາດໃດໆ
ບໍ່ວ່າຈະເປັນໂຮມັນອກຣິດຫຼືໂຮມັນສັນຕະບາບາ ແຕ່ຊຶ່ງໃຊ້ມັນເປັນ “ໝາຍສຳຄັນ.” ເມື່ອ “ໝາຍສຳຄັນ”
ນັ້ນຖືກຕັ້ງໄວ້ໃນພື້ນທີ່ບໍລິສຸດຂອງພຣະວິຫານ ຄຣິດສະຕຽນທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຫລົບໜີອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ
“ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກພົວພັນໃນການທຳລາຍທົ່ວໄປ.” ຕໍ່ມາອີກໃນຂໍ້ຄວາມຕອນດຽວກັນນັ້ນ ຊົດສະເຕີ
ໄວທ໌ໄດ້ກ່າວຕໍ່ໄປອີກໂດຍລະບຸວ່າ ຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຣິດທີ່ຊີ້ບອກເຖິງການທຳລາຍນັ້ນ
ມີການສຳເລັດເປັນຈົ່ງຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຄັ້ງ.

“ຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດ ກ່ຽວກັບການຢຽມຢາມແຫ່ງການພິພາກສາເໜືອເຢຣູຊາເລັມ
ຈະມີການສຳເລັດອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ເຊິ່ງຄວາມພິນາດອັນໜ້າສະຫວັນພ້ານນັ້ນ ເປັນແຕ່ເງົາຈາງໆເທົ່ານັ້ນ.
ໃນຊະຕາກຳຂອງນະຄອນທີ່ຖືກເລືອກນັ້ນ ພວກເຮົາອາດເຫັນວິພາກກຳຂອງໂລກໜຶ່ງ
ທີ່ໄດ້ປະຕິເສດພຣະກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ຢຽບຢຳພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.
ບັນທຶກແຫ່ງຄວາມທຸກລະທົມຂອງມະນຸດ
ທີ່ໂລກໄດ້ເປັນພະຍານຕະຫຼອດຫຼາຍສະຕະວັດອັນຍາວນານແຫ່ງອາຊະຍາກຳ ນັ້ນມີຕົວຢັ້ງຢືນ.
ຫົວໃຈຮູ້ສຶກເຈັບປ່ວຍ ແລະຈິດໃຈອ່ອນແຮງລົງ ເມື່ອພິຈາລະນາເຖິງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ.
ຜົນອັນໜ້າສະຫວັນພ້ານຍັງ ໄດ້ເກີດຈາກການປະຕິເສດສິດອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນ.

ແຕ່ໃນການສຳແດງແຫ່ງອະນາຄົດ ຍັງມີພາບເຫດການທີ່ມີດົນນານຍັງກວ່ານັ້ນອີກ. ບັນທຶກແຫ່ງອະດີດ—ຂະບວນອັນຍາວນານຂອງຄວາມບັນບ່ວນ, ການຂັດແຍ້ງ, ແລະການປະຕິວັດ, ຄື “ການຮົບຂອງນັກຮົບ ... ດ້ວຍສຽງອີກກະທຶກອັນສັບສົນ ແລະເສື້ອຜ້າທີ່ມີວັນຢູ່ໃນເລືອດ” (Isaiah 9:5)—ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນອັນໃດໄດ້ ເມື່ອທຽບກັບຄວາມນ່າຢ້ານກວ້າງແຫ່ງມືນິດ ເມື່ອພຣະວິນຍານຜູ້ຍື່ນຍັງຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະຖືກຖອນອອກຈາກຄົນຊົ່ວຢ່າງສັ້ນເຊິ່ງ ບໍ່ຍັງຍື່ນຍັງການປະທຸຂຶ້ນຂອງຕົນເຫມາະນຸດ ແລະຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງຊາຕານອີກຕື່ມ! ເມື່ອນັ້ນໂລກຈະໄດ້ເຫັນ ຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ ຜົນຂອງການປົກຄອງຂອງຊາຕານ.”

“ແຕ່ໃນວັນນັ້ນ, ດັ່ງໃນສະໄໝແຫ່ງການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ, ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ, ຄືທຸກຄົນທີ່ພົບວ່າມີຊີວິດຢູ່ໃນໝູ່ຜູ້ມີຊີວິດ. Isaiah 4:3. ພຣະຄຣິດໄດ້ປະກາດໄວ້ແລ້ວວ່າ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາເປັນຄັ້ງທີສອງ ເພື່ອຮວບຮວມບັນດາຜູ້ສັດຊື່ຂອງພຣະອົງໄປຢູ່ກັບພຣະອົງ: ‘ແລ້ວທຸກເຜົ່າພັນແຫ່ງໂລກຈະຄຳຄວນ, ແລະເຂົາຈະເຫັນບຸດແຫ່ງມະນຸດສະເດັດມາໃນເມກແຫ່ງຜ້າສະຫວັນ ດ້ວຍຄຣິດອຳນາດແລະພຣະສະຫງ່າຮາສີອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ແລະພຣະອົງຈະຊົງໃຊ້ບັນດາທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ ພ້ອມດ້ວຍສຽງແກອັນດັງສະນັ້ນ, ແລະພວກເຂົາຈະຮວບຮວມຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ຈາກສະໄໝດົນ, ຈາກສຸດຂອບຝັ່ງຂ້າງໜຶ່ງໄປຫາອີກຂ້າງໜຶ່ງ.’ Matthew 24:30, 31. ແລ້ວບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຝັ່ງຂ່າວປະເສີດຈະຖືກຜ່າດ້ວຍພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ ແລະຈະຖືກທຳລາຍດ້ວຍຄວາມສຸກໃສ່ແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ. 2 Thessalonians 2:8. ເໝືອນດັ່ງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ, ຄົນອະທຳທຳລາຍຕົນເອງ; ພວກເຂົາລົມລົງເພາະຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຕົນ. ໂດຍຊີວິດແຫ່ງບາບ, ພວກເຂົາໄດ້ວາງຕົນເອງໃຫ້ອອກຫ່າງຈາກຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງຍິ່ງ, ທຳມະຊາດຂອງພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ຕົກຕ່ຳລົງດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງໜັກ, ຈົນການສຳແດງແຫ່ງພຣະສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະອົງ ກາຍເປັນໄຟທົດຜົາຜານສຳລັບພວກເຂົາ.”

“ຈົ່ງໃຫ້ມະນຸດທັງໝົດລະວັງ ຢ່າໃຫ້ເຂົາລະເລີຍບົດຮຽນທີ່ຖືກຖ່າຍທອດໃຫ້ແກ່ເຂົາໃນຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຄຣິດ. ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຕືອນພວກສາວົກຂອງພຣະອົງເຖິງການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມ ໂດຍປະທານໝາຍສຳຄັນແຫ່ງຄວາມພົ້ນາດທີ່ກຳລັງເຂົ້າມາໃກ້ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາທັງໝົດຫຼິ້ນໜີອອກໄປໄດ້; ສັນໃດ ພຣະອົງກໍ່ໄດ້ຊົງເຕືອນໂລກເຖິງວັນແຫ່ງການທຳລາຍຂັ້ນສຸດທ້າຍ ແລະໄດ້ປະທານໝາຍບອກແຫ່ງການເຂົ້າມາໃກ້ຂອງວັນນັ້ນ ເພື່ອວ່າທຸກຄົນທີ່ປາດຖະໜາຈະອາດຫຼິ້ນໜີຈາກພຣະພິໄລດທີ່ຈະມາເຖິງ. ພຣະເຢຊູຊົງປະກາດວ່າ: ‘ຈະມີໝາຍສຳຄັນໃນດວງອາທິດ ແລະໃນດວງຈັນ ແລະໃນດວງດາວ; ແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ບັນດາປະຊາຊາດຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກ.’ Luke 21:25; Matthew 24:29; Mark 13:24–26; Revelation 6:12–17. ບັນດາຜູ້ທີ່ເຫັນວາງບອກເຫຼົ່ານີ້ແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ ຈະຕ້ອງ ‘ຮູ້ວ່າ ມັນໃກ້ແລ້ວ ຄືຢູ່ທີ່ປະຕູນັ້ນເອງ.’ Matthew 24:33. ‘ເຫດສັນນັ້ນ ຈົ່ງເຜົ່າລະວັງ,’ ເປັນຖ້ອຍຄຳຕົກເຕືອນຂອງພຣະອົງ. Mark 13:35. ບັນດາຜູ້ທີ່ເອົາໃຈໃສ່ຄຳເຕືອນນັ້ນ ຈະບໍ່ຖືກປ່ອຍໄວ້ໃນຄວາມມືດ ເພື່ອວ່າວັນນັ້ນຈະມາເຖິງເຂົາຢ່າງບໍ່ທັນຮູ້ຕົວ. ແຕ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມເຜົ່າລະວັງ, ‘ວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍອມມາເໝືອນຂະໂມຍໃນຍາມກາງຄືນ.’ 1 Thessalonians 5:2–5.” The Great Controversy, 36, 37.

ເມື່ອ ຊົດເຕົ້າໄວທ໌ໄດ້ຂຽນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ ການສຳເລັດຜົນໃນອະນາຄົດຂອງການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຍັງຄົງຈະມາເຖິງ. ການພິພາກສາແຫ່ງການຕອບແທນທີ່ຖືກດຳເນີນຕໍ່ຕ້ານໂຮມສະໄໝໃໝ່ (ມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນບອມ) ໃນຕອນສຸດຂອງໂລກ ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການລົ້ມລົງຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງບາບໂລນຜ່າຍວິນຍານ, ແຕ່ບາບໂລນຜ່າຍວິນຍານ

(ລະບົບສັນຕະປາບາ) ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວຄັ້ງໜຶ່ງໃນປີ 1798. ການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມເປັນຕົວແທນແຫ່ງ ການພິພາກສາແຫ່ງການຕອບແທນຂອງພຣະເຈົ້າເໜືອຄຣິດຈັກກະພັນຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອ.

ການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໃນໄລຍະສາມປີຄັ້ງ ນັບແຕ່ ຄ.ສ. 66 ຫາ ຄ.ສ. 70 ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າເຖິງການທຳລາຍອັນເປັນການພິພາກສາຕອບແທນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນຕອນສຸດຂອງໂລກ ຊຶ່ງຈະຖືກນຳມາເໜືອໂຮມໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ (ມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນປອມ). ການລ້ອມ ແລະ ການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງສຳເລັດລົງໂດຍລັດທິນອກສາສະໜາ ນັບແຕ່ ຄ.ສ. 66 ຈົນເຖິງ ຄ.ສ. 70 ນັ້ນ ໄດ້ກິນເວລາຢ່າງແນ່ນອນສາມປີຄັ້ງ.

ການລ້ອມແລະການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມຜ່ານຍົນຍານ ຊຶ່ງຖືກກະທຳໃຫ້ສຳເລັດໂດຍອຳນາດສັນຕະປາບາ ໄດ້ກິນເວລາສາມປີຄັ້ງຕາມຄຳພະຍາກອນ, ຈາກ ຄ.ສ. 538 ຈົນເຖິງ 1798. ຕົວຢ່າງທັງສອງນັ້ນເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການລ້ອມແລະການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມໃນ "ຊົ່ວໂມງ" ແຫ່ງວິກິດກົດໝາຍວັນອາທິດ ຊຶ່ງຖືກນຳມາໂດຍໂຮມສະໄໝໃໝ່. ການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນບັນດາສາມຄັ້ງນັ້ນຖືກກັບຄືນ, ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນພຣະທຳດານເືອນ.

ພຣະທຳດານເືອນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍບາບໂລນໄດ້ພິຈາລະນາທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ, ແລະມັນສຸດລົງດ້ວຍການທຳລາຍຂອງບາບໂລນແລະໄຊຊະນະຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ໃນແຕ່ລະການສູ້ຮົບທັງສາມຄັ້ງນັ້ນ, ມີໝາຍສຳຄັນອັນໜຶ່ງຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຄຣິສຕຽນ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ເຂົາຮູ້ວ່າຄວນຫຼິ້ນໜ້າຈາກສົງຄາມທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ. ໃນ ຄ.ສ. 66, ມັນແມ່ນເມືອງຂອງທັບຂອງໂຮມນອກສາສະໜາໄດ້ນຳມາດຕະຖານຂອງພວກເຂົາ (ທຽບຂອງພວກເຂົາ) ຕັ້ງຢູ່ໃນພື້ນທີ່ສັກສິດຂອງພຣະວິຫານ. ໃນປີ 538, ມັນແມ່ນເມືອງ "ຄົນແຫ່ງບາບ" ຖືກເປີດເຜີຍ, ນັ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ (ຄຣິດຕະຈັກຄຣິສຕຽນ), ສະແດງຕົນເອງວ່າຕົນເປັນພຣະເຈົ້າ, ເມື່ອເຂົາໄດ້ອອກກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ສະພາ Counsel of Orleans ໃນປີນັ້ນ. ການບັງຄັບໃຊ້ວັນອາທິດແມ່ນ ສິ່ງທີ່ລະບົບສັນຕະປາບາອ້າງວ່າເປັນຫຼັກຖານຂອງອຳນາດຂອງພວກເຂົາເໜືອໂລກຄຣິສຕຽນ, ເພາະພວກເຂົາໂຕ້ຖຽງ (ຢ່າງຖືກຕ້ອງ) ວ່າບໍ່ມີຂໍ້ສະໜັບສະໜູນສຳລັບການນະມັດສະການໃນວັນອາທິດຢູ່ໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາວັນອາທິດໃຫ້ເປັນວັນແຫ່ງການນະມັດສະການໃນຄຣິສຕະສາສະໜາ ກໍ່ເປັນຫຼັກຖານວ່າອຳນາດຂອງປະເພນີແລະຂະບວນປະຕິບັດນອກສາສະໜາຂອງພວກເຂົາຢູ່ເໜືອພຣະຄຳພີ.

ໃນປີ 538, ຄຣິສຕຽນທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງແຍກຕົນອອກຈາກຄຣິດຈັກໂຮມັນ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອແຕ່ເນື່ອງຈາກວ່າມັນບໍ່ແມ່ນຄຣິດຈັກຄຣິສຕຽນທີ່ເທົ່າຈົງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເພາະວ່າເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງສັນຕະປາບາໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ໃນບໍລິເວນອັນສັກສິດຂອງຄຣິດຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຊົດເຕີ້ໄວທໍ້ ໄດ້ຊັບອກຂະບວນການແຫ່ງການແຍກຕົວໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ລົ້ມຕົ້ນຊ່ວງເວລາທີ່ຄຣິດຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຫຼົບໄຫຼໄປສູ່ຖິ່ນທຸລະກິດດານເປັນເວລາຫນຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ.

"ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນລະຫວ່າງເຈົ້າຊາຍແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ເຈົ້າຊາຍແຫ່ງຄວາມມືດ, ແລະກໍບໍ່ອາດມີຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນລະຫວ່າງຜູ້ຕິດຕາມຂອງພວກເຂົາໄດ້. ເມື່ອຄຣິສຕຽນຍືນຍອມຮ່ວມເປັນອັນໜຶ່ງກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຫັນໃຈຈາກຄວາມເປັນຄົນນອກສາສະໜາພຽງແຕ່ເຄີຍດຽວ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງທີ່ນຳພາພວກເຂົາຫ່າງອອກໄປຈາກຄວາມຈິງຫຼາຍຂຶ້ນທຸກທີ. ຊາຕານປັດຍິນດີຢ່າງຍິ່ງທີ່ມັນໄດ້ສຳເລັດໃນການຫຼອກລວງຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍເຊັ່ນນັ້ນ. ແລ້ວມັນກໍໄດ້ໃຊ້ອຳນາດຂອງມັນຢ່າງເຕັມທີ່ເພື່ອຂົນເໜືອຄົນເຫຼົ່ານີ້, ແລະດົນໃຈພວກເຂົາໃຫ້ຂົນເຫຼັກຍິ່ງຄືສັດຊືດພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ມີໃຜໃດເຂົ້າໃຈດີເທົ່າກັບຜູ້ທີ່ຄິດເປັນຜູ້ປົກປ້ອງຄວາມເຊື່ອຄຣິສຕຽນທີ່ເທົ່າຈົງມາກ່ອນ

ໃນເລື່ອງທີ່ຕົວຕົນຄວາມເຊື່ອນັ້ນ; ແລະຄຣິສຕຽນຜູ້ຫຼົງຖອຍເຫຼົ່ານີ້,
ເມື່ອຮ່ວມຕົວກັບສະຫາຍຜູ້ເປັນຄົນນອກສາສະໜາພຽງແຕ່ເຄີຍດຽວຂອງພວກເຂົາ,
ກໍໄດ້ມຸ່ງສົງຄາມຂອງຕົນໃຈມຕົວລັກສະນະອັນສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຄຳສອນທັງໝົດຂອງພຣະຄຣິດ."

ມັນໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕໍ່ສູ້ຢ່າງສຸດກຳລັງສຳລັບຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຈະຊີ້ດ
ເພື່ອຈະຢືນຢັດຢ່າງໝັ້ນຄົງຕໍ່ຕົນການຫລອກລວງແລະສົງຄວາມທັງໝົດ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກອຳພາງໄວ້ໃນເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງສະມາຊິກ ແລະຖືກນຳເຂົ້າມາໃນຄຣິດຕະຈັກ.
ພຣະຄຳພີໃດຖືກຍອມຮັບເປັນມາດຕະຖານຂອງຄວາມເຊື່ອ.
ຫຼັກຄຳສອນເລື່ອງເສຣີພາບທາງສາສະໜາຖືກເອີ້ນວ່າເປັນນອກຮີດ
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຖືຫຼັກຄຳສອນນັ້ນກໍຖືກກຽດຊັງແລະຖືກປະກາດໃຫ້ຢູ່ນອກກົດໝາຍ.

"ຫຼັງຈາກການຕໍ່ສູ້ອັນຍືດເຍືອແລະຮ້າຍແຮງ, ຄົນສັດຊື່ຈຳນວນໜ້ອຍນັ້ນໄດ້ຕັດສິນໃຈຕັດຂາດຄວາມເປັນ
ອັນໜຶ່ງອັນດຽວທັງປວງກັບຄຣິດຕະຈັກທີ່ເລືອມຖອຍນັ້ນ
ຖ້ານາງຍັງຄົງປະຕິເສດທີ່ຈະປົດປ່ອຍຕົນເອງອອກຈາກຄວາມທຽດເທັດແລະການນະມັດສະການຮູບບູຊາ.
ພວກເຂົາເຫັນວ່າການແຍກອອກນັ້ນເປັນຄວາມຈຳເປັນຢ່າງສົນເຊີງ
ຫາກພວກເຂົາຈະເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພວກເຂົາບໍ່ກ້າຍອມທີ່ຕໍ່ຄວາມຜິດພາດອັນນຳໄປສູ່ຄວາມພິນາດແກ່ຈິດວິນຍານຂອງຕົນເອງ,
ແລະວາງແບບຢ່າງທີ່ຈະນຳອັນຕະລາຍມາສູ່ຄວາມເຊື່ອຂອງລູກຫຼານ ແລະຫຼານເຫຼົ່ານີ້ໃນອະນາຄົດ.
ເພື່ອຮັກສາສັນຕິສຸກແລະຄວາມເປັນນຳໜຶ່ງໃຈດຽວ
ພວກເຂົາພ້ອມທີ່ຈະຍອມຜ່ອນຜັນໃນທຸກສິ່ງທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສັດຊື່ພຣະເຈົ້າ;
ແຕ່ພວກເຂົາຮູ້ສຶກວ່າ ແມ່ນແຕ່ສັນຕິສຸກເອງກໍຈະເປັນສິ່ງທີ່ຊີ້ມາໃນລາຄາແພງເກີນໄປ
ຫາກຕ້ອງແລກດ້ວຍການເສຍສະຫຼະຫຼັກການ.
ຖ້າຄວາມເປັນເອກະພາບຈະຮັບປະກັນໄດ້ກໍແຕ່ໂດຍການປະນີປະນອມຄວາມຈິງແລະຄວາມຊອບທຳ
ດັ່ງນັ້ນກໍຂໍໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະແມ່ນແຕ່ສົງຄາມ." The Great Controversy, 45.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ນີ້ລັດດອນການກຳລັງຢຽດອອກຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ. ຜູ້ມ່ານກຳລັງຈະຖືກເປີດອອກ.
ພວກເຮົາຜູ້ດຳຮັງຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດ ແລະແຕ່ມັນໄປດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບນີ້, ກຳລັງເຮັດຫຍັງຢູ່,
ກຳລັງຄິດເຖິງຫຍັງຢູ່, ຈົ່ງຍິ່ງຍຶດຕິດກັບຄວາມຮັກຄວາມສະບາຍສ່ວນຕົວອັນເຫັນແກ່ຕົນ,
ໃນຂະນະທີ່ວິນຍານຕ່າງໆກຳລັງພິນາດໄປຮອບຂ້າງພວກເຮົາ?
ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາໄດ້ກ້າຍເປັນດ້ານຊາໄປໂດຍສົນເຊີງແລ້ວຫລື? ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຮູ້ສຶກ
ຫລືເຂົ້າໃຈໄດ້ບໍ່ ວ່າພວກເຮົາມີພາລະກິດທີ່ຕ້ອງກະທຳເພື່ອຄວາມລອດຂອງຜູ້ອື່ນ? ພື້ນຖານທັງໝົດ,
ພວກທ່ານເປັນຈຳພວກທີ່ມີຕາແຕ່ບໍ່ເຫັນ ແລະມີຫູແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ ຫລື?
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງແກ່ພວກທ່ານໂດຍໄຮ້ປະໂຫຍດຫລື?
ເປັນການໄຮ້ປະໂຫຍດຫລືທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຄຳເຕືອນແລ້ວຄຳເຕືອນເລົ່າມາເຖິງພວກທ່ານ?
ພວກທ່ານເຊື່ອຄຳປະກາດແຫ່ງຄວາມຈິງນີ້ລັດດອນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງເທິງໂລກນີ້,
ພວກທ່ານເຊື່ອບໍ່ວ່າການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຫ້ອຍຢູ່ເໜືອປະຊາຊົນ, ແລະແມ່ນແມ່ນແລ້ວ
ພວກທ່ານຍັງຈະນັ່ງຢູ່ຢ່າງສະບາຍ, ເກືອຈຳນ, ປະໝາດ, ຮັກຄວາມສຳຮານຢູ່ອີກຫລື?"

"ບັດນີ້ແມ່ນເວລາສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຈະຜູກພັນຄວາມຮັກໄວ້ກັບໂລກ ຫຼື
ສະສົມຊັບສົມບັດໄວ້ໃນໂລກ. ເວລານັ້ນຢູ່ໃກ້ແລ້ວ ທີ່ເຮົາຈະຖືກບັງຄັບ ເຊັ່ນດຽວກັບສາວົກຍຸກແລກ
ໃຫ້ໄປສະແຫວງຫາບ່ອນລືໄພໃນສະຖານທີ່ກັນດານແລະໂດດດ່ຽວ.
ດັ່ງທີ່ການປົດລົອມນະຄອນເຢຣູຊາເລັ່ມໂດຍກອງທັບໂຣມັນ
ເປັນສັນຍານໃຫ້ຄຣິດສະຕຽນໃນແຂວງຢູເດຍໂຫຼ໌, ດັ່ງນັ້ນການເຂົ້າຍຶດອຳນາດຂອງຊາດຂອງເຮົາໃນກົດ
ປະກາດທີ່ບັງຄັບໃຫ້ຮັກສາອັນຊະບາໂຕຂອງສັນຕະປາປາ ຈະເປັນຄຳເຕືອນແກ່ເຮົາ.

ເມື່ອນັ້ນຈະເປັນເວລາທີ່ຈະອອກຈາກນະຄອນໃຫຍ່ ເພື່ອຕຽມພ້ອມສຳລັບການອອກຈາກນະຄອນນ້ອຍ
ໄປສູ່ທີ່ຢູ່ອາໄສອັນສະງົບສັນໃນສະຖານທີ່ສັນໂດດທຳມະກາງພູເຂົາ. ແລະບັດນີ້
ແທນທີ່ຈະສະແດງຫາທີ່ຢູ່ອາໄສລາຄາແພງຢູ່ທີ່ນີ້ ເຮົາຄວນກຳລັງກະກຽມທີ່ຈະຍ້າຍໄປສູ່ປະເທດທີ່ດີກວ່າ ຄື
ປະເທດສະຫວັນ. ແທນທີ່ຈະໃຊ້ຈ່າຍຊັບສິນຂອງເຮົາເພື່ອປະຄອງຄວາມພິຈາລະນາຕົນເອງ
ເຮົາຄວນຮຽນຮູ້ທີ່ຈະປະຢັດ. ທຸກພອນສະຫວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ຍິນ
ຄວນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອພຣະສິດຂອງພຣະອົງ ໂດຍການປະກາດຄຳເຕືອນແກໂລກ.
ພຣະເຈົ້າມີພາລະກິດໃຫ້ຜູ້ຮູ້ວ່າງານຂອງພຣະອົງກະທຳໃນນະຄອນທັງຫຼາຍ.
ພັນທະກິດຂອງເຮົາຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄຳຈຸນ; ພັນທະກິດໃໝ່ໆ ຕ້ອງຖືກເປີດຂຶ້ນ.
ການຂັບເຄື່ອນວຽກງານນີ້ໃຫ້ດຳເນີນໄປຢ່າງສຳເລັດຜົນ ຈະຕ້ອງໃຊ້ຄຳໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.
ຈຳເປັນຕ້ອງມີເຮືອນນະມັດສະການ ບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນສາມາດຖືກເຊີນໃຫ້ມາຟັງຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້.
ເພາະຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງສະເພາະ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ມອບຫົນຊັບໄວ້ໃຫ້ບັນດາຜູ້ດູແລຂອງພຣະອົງ.
ຢ່າໃຫ້ຊັບສິນຂອງທ່ານຖືກຜູກໄວ້ໃນກິດຈະການຂອງໂລກ ຈົນເຮັດໃຫ້ວຽກງານນີ້ຖືກຂັດຂວາງ. ຈົ່ງນຳຊັບສິ
ນຂອງທ່ານອອກມາໄວ້ບ່ອນທີ່ທ່ານສາມາດນຳໃຊ້ມັນໄດ້ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ພາລະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຈົ່ງສົມບັດຂອງທ່ານລ່ວງໜ້າຂຶ້ນໄປໃນສະຫວັນ." Testimonies, volume 5, 464.